

PANNÅDER, f. 4. pl. — *ådror*. Åder 1 pannan.

PANORAMA, panârâma, m. 3. pl. — *mer*. (från grek.) Stor cirkelrund tafla, som föreställer en stad eller en trakt, och så anordnad, att åskådaren befinner sig i midten deraf, med utsigt af det hela. Rundmålning.

PANSAR, pânssarr, n. 3. Den del af en vapenrustning, som skyddade sjelfva bålen. [Pantsar, Panzar.]

PANSARDJUR, n. 3. Ett af Trögdjuren, mullvadsligt, men betäckt med 24 blott vid ryggen fästade, eljest rörliga gördelskal. Chlamydophorus truncatus.

PANSARFISK, m. 2. En half fot lång fisk, hvars tjocka kropp är beklädd med sexkantiga sköldar; liten mun med flera tänder; taggar framför ögonen och under buken. Ostracion cornutus.

PANSARMAL, m. 2. Fisk, en fot lång, med bröstfenor så långa som hela kroppen, medelst hvilka han kan upplyfta sig ur vattnet och fladdra några hundra stegs längd i luften. Loricaria plecostomus.

PANSARNÄT, n. 3. (jäg.) Ett slags utterfänge.

PANSARSKJORTA, f. 4. Pansar af sammansatta metallringar, hvilket fordom i Norden kallades Brynja. [Pantsar —, Panzar —.]

PANSLAVISM, pânslavi'ssm, m. sing. Idéen och sträfvan att förena alla under särskilda regeringar lefvande Slaver.

PANT, m. 3. 1) Sak, som lemnas åt en fordringsägare till säkerhet för hans fordran, och som han äger att afyttra, för att deraf göra sig betald, i händelse han ej inom utsatt tid erhåller sin fordran gulden. *Sätta p. Lemna något i p. Stå i p.*, vara lemnad som pant. *Uret står i p. för ett lån af 10 Rdr. Låna på p.*, se *Låna*. — *Syn*. Underpant, Hypotek, Säkerhet. — 2) Litet föremål, hvilket i pantlekar måste gifvas af den, som begär något fel, och hvilket, han sedan måste på något skämtsamt sätt inlösa. *Ge p. Ge en näsduk i p. Lysa upp p-er*, förvara och framtaga de i pant lemnade småsaker, när de skola igenlösas. *Jag sver och jag bränner; hvad skall den göra, som p-en igenkänner?* vanlig formel, hvarmed en dylik pant lysas upp. — *Ss. P-lösning*.

PANTA, v. a. 1. Till säkerhet för en fordran genom laga åtgärd bemäktiga sig saker, tillhöriga en gäldenär, för att behålla dem som pant, tills betalning utfaller. *P. någon. P. út något hos en*, genom laga åtgärd taga något af honom, för att behålla det som pant. — *Pantande*, n. 4.

PANTALONGER, panntalånng'r, m. 3. pl. (fr. *Pantalon*) Långbyxor.

PANTARE, m. 3. En, som pantar.

PANTBREF, n. 3. Förskrifning, hvarigenom man åt en fordringsägare öfverlemnar något som pant.

PANTEISM, panntei'ssm, m. sing. (från grek.) Filosofiskt system, hvilket anser skapelsen såsom en evig utveckling af Guds väsende, och antager ingen skillnad emellan de skapade tingen och Gud. [Panth —.]

PANTEIST, panntei'sst, m. 3. Anhängare af panteismen. [Panth —.]

PANTER, pânttr', m. 2. pl. *pantrar*. Rofdjur, liknande leoparden, men större, i Afrika och Asien. Felis Pardus. Kallas äfven *Pard*. *Svarta P-n*, lik den förre, men svart till färgen. *Felis melas*.

PANTFÖRSKRIFNING, f. 2. 1) En saks skriftliga öfverlåtande åt någon såsom pant. — 2) Se *Pantbref*.

PANTFÖRSKRIFVA, v. a. 3. (böjes som *Skrifva*) Gifva förskrifning å något, hvilket lemnas som pant för ägande fordran.

PANTGIFVARE, m. 3. Den, som lemnar pant.

PANTGODS, n. sing. Saker, lemnade i pant.

PANTHEISM, **PANTHEIST**, se *Panteism*, *Panteist*.

PANTHEON, pântteån, n. sing. (grek.) 1) Tempel i det forna Rom, helgadt åt alla gudar. — 2) (nå) Praktfull byggnad till förvarande af store mäns kvarlevor.

PANTINNEHAFVARE, m. 3. Den, som har en pant i sin ägo.

PANTLEK, m. 2. Sällskapslek, hvarvid de lekande, om de begå ett fel, måste gifva pant. Jfr. *Pant*, 2. *Leka p-ar*.

PANTLISTA, f. 4. Förteckning öfver med kvarstad belagd egendom, tillhörig dem, som ej betalt sina kronoutlagor.

PANTNING, f. 2. Handlingen, då man pantar.

PANTOMIM, panntomi'm, m. 3. (från grek.) Ett slags skådespel, hvilket utföres endast genom åtbörder, miner och ställningar. Åtbördsskådespel.

PANTOMIMISK, a. 2. Som angår pantomimen.

PANTOMIM-BALLET, panntomi'mball'ett, m. 3. Pantomim, beledsagad af dans.

PANTPENNINGAR, m. 2. pl. Penningar, som lemnas eller blifvit lemnade i pant.

PANTRÄTT, m. 3. Pantägares rätt att i nödfall afyttra panten och af köpeskillingen göra sig betalt.

PANTSÄR, se *Pansar*.

PANTSKILLING, m. 2. Den penningssumma, hvarmed en pant inlöses eller bör inlösas.

PANTSÄTTA, v. a. 2. (böjes som *Sätta*) Lemna i pant. *Han har p-satt sitt ur på assistansen för ett lån på 20 Rdr. — PANTSÄTTANDE*, n. 4. o. *Pantsättning*, f. 2.

PANTTAGARE, m. 3. Den, hvilken emottager en sak som pant.

PANTÄGARE, m. 3. Se *Pantinnehafvare*.

PANZAR, se *Pansar*.

PAPEGOJA, päppegå'ja, f. 4. 1) a) Fågelslägte af Klättrarne, med kort, krökt och ovanligt tjock näbb, samt vanligen lysande fjäderbeklädnad; deraf finnas öfver 200 arter, af hvilka de flesta äro läraktiga, kunna dresseras till små konst- och inöfvas att härma ord och ljud. Psittacus. — b) *Svensk P.*, se *Tallbit*. — 2) (fig. fam.) Person, som är mycket fallen för att prata utan förstånd. — 3) (sjöt.) Segel, som föres utöfver aktern af en båt. [Papegoja, Papegoja.]

PAPILLJOTT, papillj'ott, m. 3. (fr. *Papillote*) Pappersslapp, hvarmed man upprullar håret, för att göra det lockigt.

PAPISM, -i'ssm, m. sing. (af *Papa*, påfve) Påfvelära, katolska läran.

PAPIST, -i'sst, m. 3. Katolik.

PAPISTERI, -ri, n. 3. Tillgifvenhet för katolska läran.

PAPISTISK, a. 2. Påfig.

PAPP, n. sing. Papper, af tjockare tillverkning än det vanliga, eller äfven af två eller flera enkla ark hoplimmadt papper. Är af flera sorter, såsom: Press-, Förhydnings-, Tak-, Stenpapp, m. fl. — *Ss. P-arbete*, -ask, -dosa, -ofdral, -låda, -makare, -skifva.

PAPPA, päppa, m. sing. (af lat. *Papa*, fader)